

Táto relácia pojednáva o možnostiach breathariánstva, teda života bez jedenia jedla, no nie je to kompletný návod. V záujme vašej bezpečnosti, nepokúšajte sa prosím prestať jesť bez náležitého odborného vedenia.

V písmech je lidské tělo často uváděno jako chrám Boží. Ano, je to docela neobvyklé privilegium pro jakoukoli duši, dosáhnout tohoto posvátného příbytku, těchto Božských domů, je to opravdu požehnání být znovuzrozen jako lidská bytost. Při několika příležitostech Nejvyšší Mistryně Ching Hai mluvila o vzácnosti tohoto jevu. Být reinkarnován do lidského světa je těžké. Musíte mít dost lidských kvalit. Musíte mít spříznění s rodiči a se společností, s lidmi okolo, se kterými jste se narodili. Velmi obtížné. Potřebujete nějaké zásluhy, abyste byli lidskou bytostí. Museli jste udělat v minulosti něco dobrého, abyste se mohli narodit jako člověk. Jako živý chrám Boží je lidské tělo plně vybaveno podivuhodnými zázraky, které mohou být probuzeny u těch, kteří jsou duchovně uvědomělí a mají úplnou víru

ve Stvořitele všeho života. Inedia, latinský výraz pro „hladovění“ je lidská schopnost žít bez jídla. Od nepaměti vždycky existovali jednotlivci, kteří dokázali přežívat z prány, nebo z životadárné životní síly. Díky požehnání Prozřetelnosti, inediáté, lidé, kteří provozují životní styl bez jídla, mohou čerpat na svou výživu energii z přírody: Žijú z čchi, zo zeme alebo z lesa, zo slnka a vzduchu. Využívajú toto všetko. Alebo žijú z lásky. Len z viery. Tito jednotlivci jsou známí jako breathariáni (pranariáni nebo inediáté), solariáni nebo wateriáni, a pocházejí ze všech oblastí života, z různých kultur a všech koutů světa. Vskutku možnosti a zázraky v tomto životě, které nám náš laskavý Stvořitel určil jsou nekonečné, jen se potřebujeme uvnitř spojit, abychom poznali přetékající velikost jako Boží děti. Nejvyšší Mistryně Ching Hai nám láskyplně doporučila týdenní seriály na Supreme Master Television, které nám představují tyto osoby z minulosti a současnosti, kteří si vybrali žít na Zemi bez jídla. Možná vás budou jejich

duchovní příběhy fascinovat, možná se vaše srdce otevrou a vaše obzory rozšíří.

Pozýváme vás teraz s nami sledovať 2. časť z nášho 4-dielneho programu „Život bez jídla: Oleg Maslov, ruský umělec a učitel vědomého dýchání“, v relácii Medzi Majstrom a žiakmi.

Oleg Maslov z Moskvy, Ruska, je umělec a učitel vědomého dýchání (znovuzrovnání). Oleg se vydal na cestu směrem k breathariánskému životnímu stylu a zjistil, že je naplněna jak radostmi tak výzvami. Minulý týden jste se v našem pořadu dozvěděli, jak se Oleg poprvé seznámil s breathariánstvem a jak začal svoji hlubokomyslnou cestu. V dnešním pořadu pan Maslov popisuje své myšlenky a zkušenosti v průběhu 21denního přechodu na život bez jídla. Oleg se přesunul do jiného bytu v Moskvě, aby podstoupil tento proces. Sebou si vzal Jasmuheenu knihu. Bylo pro něj důležitou součástí procesu, aby zůstal o samotě. V podstatě jsem přesně následoval instrukce v knize, kterou jsem měl při sobě. S procesem jsem

začal v létě.
Uvědomil jsem své příbuzné,
aby mi nevolali, protože
můj mobil bude vypnutý.
Takže ano,
bylo doporučeno
zůstat po tyto tři týdny
o samotě,
přerušit všechny
sociální kontakty.
Je to jako dočasný
stav osamění,
odloučení
od každodenních činností.
V podstatě
okolo vytváříme imaginární
magický kruh,
a tento kruh nám umožňuje
koncentrovat naši energii
na jakýkoliv záměr,
na cíl.
Umožňuje nám to
být v přítomnosti,
umožňuje to člověku
uvědomit si sebe
na hlubší úrovni,
na jiné úrovni
existence.
A pokud se koncentruje
na cíl, umožňuje mu to
učinit průlom
ve směru,
na který se koncentruje.
Takhle to funguje pro mě
a proto jsem tím chtěl
projít tímto způsobem.
Následujíc
doporučení
z Jasmuheeniny knihy,
Oleg držel
své duševní aktivity
na absolutním minimu.
Při procesu jsem si
také psal do diáře.
Většinou to bylo
k ukrácení chvíle,
ale bylo to také zajímavé.
Protože bylo
doporučeno nečíst
nic vážného,

nebo dělat něco
na počítači.
Pokud se chcete hýbat,
můžete se hýbat,
jak tomu rozumím,
ale musíte přitom
být v přítomnosti
a žít velmi prostě.
Dělat prostě věci.
Proto jsem četl lehce,
duchovní literaturu,
jako Donalda Walshe.
Bylo doporučeno kreslit,
takže jsem třetí týden
procesu
trochu kreslil.
Spal jsem,
poslouchal hudbu
bez textů.
Kromě omezení
duševních aktivit
Oleg také udržoval
své fyzické pohyby
na minimu.
Navíc, v průběhu prvního
týdne, by se měl jedinec
zdržet jídla a pití
a v posledních pár dnech
ležet bez pohybu
a pozorovat se.
Pro mě to bylo podobné
meditační technice,
kterou jsem praktikoval.
Udržováním
stavu bez pohybu
jedinec pozoruje všechno,
co se děje.
Také jsem cítil, že to je
transformační praxe.
Je to zabudováno do procesu
a já mu důvěřoval, protože
jsem věděl, že to také
pomáhá. Důsledkem bylo,
že jsem se do toho dostal.
A první týden bez jídla a pití
pro mě uplynul příjemně.
Oleg věří,
že mu jeho meditační praxe
pomohla připravit se
na proces přechodu.

Protože jsem byl připoután
ke své meditaci
Vipasány,
o které jsem se dozvěděl
poprvé kolem roku 1993.
Jsou to tichá vzdálení se
na 10 či více dní.
Praktikují je nyní
v centrech
po celém světě.
Zúčastnil jsem se
dvou takových setkání.
Dříve jsem meditoval
po jednu hodinu,
dvě hodiny denně.
Při meditaci a po ní
zažívám takový klidný
a blažený stav, a život
ještě více rozkvétá.
No, je to báječné,
a je to dobrý cvik.
Cítím se dobře
a všechno v mém životě
se stává lepším,
když to praktikuji.
V průběhu svého 21denního
procesu Oleg pečlivě
pozoroval své myšlenky.
Neustále tu byly
myšlenky o budoucnosti,
jako co se stane
po tomto procesu.
V průběhu prvního týdne
jsem si myslel:
„Co budu pít
až první týden,
týden ne-pítí,
skončí?“
Představoval jsem si
sám sebe na břehu moře,
jak piji chlazený džus
ze sklenice. Měl jsem
tyto druhy představ.
Nebo „Jak budu pokračovat
v životě bez jídla, když
od něj budu osvobozen?“
Nebo myšlenky o minulosti.
Věřím, že to stojí
za zmínku,
protože proces není

pouze o jídle.
Jinak jsem nepocíťoval
příliš nepohodlí, nebo
nějaký problém s tím.
Oleg nepocíťoval
velký hlad nebo žízeň
v průběhu prvního týdne,
ale měl jednu
fyzickou obtíž.
Připadalo mi to, jako bych
měl v ústech nějaké chlupy
a nemohl se jich zbavit
ze svého jazyka.
Takový je pocit,
když probíhá očista
a toxiny
vycházejí ven.
Nepříjemný pocit
zesílil v průběhu
posledních dvou dnů
prvního týdne
toho 21denního procesu,
když jsem musel
ležet bez hnutí
a jen se pozorovat.
Cítil jsem potřebu
vypláchnout si ústa
a když jsem ležel
po 24 hodin,
tato obtíž
byla ještě silnější.
Počínaje osmým dnem
pil Oleg Maslov vodu
nebo ředěný ovocný džus.
Ale došel
k zajímavému zjištění.
Bylo také doporučeno
vypít více než
1,5 litru vody za den
pro účely očištění,
integrace.
Nechtělo se mi
tolik pít,
ale pil jsem pouze
za účelem očištění.
Ale všiml jsem si,
že po těch 7 dnech
bez vody
touha po pití
silně zeslábla.

Všiml jsem si,
že zvyk pít
je pouze z mysli.
Pamatuji si,
jak mě v mém dětství
matka cvičila:
„Vždy než půjdeš do postele,
napij se vody
a také
jako první věc zrána.“
Ráno
jsem měl tenhle hlas
v hlavě, tuhle myšlenku:
„Napij se vody“, ale tělo
to nechtělo. Cítil jsem se
dobře, tak proč pít?
Tyto očištné procesy,
půsty, suché půsty –
všechny činí tělo
více vnímavým
a umožňují mu vrátit se
zpět do původního stavu.
Pak je snazší uvědomit si
jeho skutečné potřeby.
Proto jsem si uvědomil,
že jsem nepocíťoval žízeň,
když jsem pil.
Pil jsem vodu
nebo džus
z koncentrátu smíchaný
s vodou jen
za účelem očištění.
V průběhu druhého týdne
jsem myslím míchal
25% džusu a zbytek vody.
Třetí týden
jsem míchal 40% džusu.
Přesně si to nepamatuji.
Takže jsem pil většinou
pro pobavení.
Ke konci
svého procesu
cítil Oleg hluboký posun
ve své bytosti.
Bylo léto.
A v jednu chvíli
jsem seděl v kuchyni.
A slunce svítilo.
Bylo teplo.
A když jsem tam seděl,

v jednu chvíli
jsem měl pocit,
že JÁ JSEM. Já jsem
energie. A být jí,
být tou energií,
nemusím nic dělat,
již jí jsem.
Protože jsem již byl
ve stavu míru,
naplnění a radosti
uvědomění, že mé tělo
je naplněno tímto životem.
A tělo je
jako průvodce
této živoucí síly.
Oleg si také všiml vzniku
zajímavé touhy.
A čím blíže
konci procesu,
možná třetího týdne,
jsem měl již jiné touhy.
Mé tělo mi připadalo
jako malé štěně.
Chtěl jsem cvičit.
Myslel jsem na to,
že příští ráno,
poté, co ukončím proces,
vyběhnu ven
a budu běhat.